

Epistola prima beati Pauli
Apostoli ad Timotheum,
Fidelis sermo, de Com-
muni Confessoris Pontifi-
cis, iv. & nota Lectio de
Homilia Ferie occurrentis
cum Commemoratione ad
Laudes tantum.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Thomas in oppido
Fontisplani Toletanae
Dioceseos in Hispania
natus anno Domini
millésimo quadringentesimo
octogésimo octavo, ab op-
timis parentibus in eunte vi-
ta pietatem, & singularem
in pauperes misericordiam
accepit: cuius adhuc puer
complura dedit exemplar:
sed illud in primis nobile,
quod ut nudos operiret,
propriis vestibus non semel
seipsum exuit. Exacta pue-
ritia, Compluto (quo missus
fuerat, ut alumnus in Col-
legio maiori sancti Ildefonsi
litteris operam daret) pariter
hereditatem, universam
obeditatem egenis Virgini-
bus alendis dicavit: eodem-
que statim reversus est, &
sacra Theologiae cursu con-
fecit, adeo doctrina excél-
luit, ut in eadem Universi-
tate Cathedram ascendere
iussus, Philosophicas Theo-
logicasque quaestiones mira-
biliter explanaverit. Ine-
rim assiduis precibus scien-
tiam sanctorum, & rectam

vite morumque normam
à Domino vehementissime
postulans: quare Divino
instinctu Eremitarum sancti
Augustini amplexus est Ins-
titutum.

¶ Inveni David servum
meum, oleo sancto meo
unxi eum: ¶ Manus enim
mea auxiliabitur ei. ¶ Ni-
hil proficiet inimicus in
eo, & filius iniquitatis
non nocēbit ei. Manus
enim.

Lectio v.

Religionem professus,
omnibus religiosi hó-
minis virtutibus & ornamen-
tis excelluit; humilitate,
patientia, continentia, sed
ardentissima charitate sum-
me conspicuus: in eam variis
& assiduis labores orationi,
rerumque divinarum medita-
tioni in vivo spiritu semper
intentus. Predicandi
onus, utpotè sanctimoniam
& doctrina praestans subire
iussus, celestis aspirante grá-
tia, innumerabiles è victo-
rum caeno in viam salutis
eduxit. Regendis deinde
fratribus admodum, prudenti-
am, equitatem, & man-
suetudinem pari sedulitate
ac severitate conjunxit:
adeo ut priscam sui Ordinis
disciplinam multis in
locis vel firmaverit, vel
restituerit.

¶ Pósi adiutorium super-
potentem, & exaltavi elec-
tum

tum de plebe mea: ¶ Manus
enim mea auxiliabitur ei.
¶ Inveni David servum
meum, oleo sancto meo
unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Granatensis Archiepisco-
pus designatus, mira
humilitate & constantia in-
signe munus reiecit. Verum
non multo post Valentianam
Ecclesiam, Superiorum aucto-
ritate coactus, gubernan-
dam suscepit: quam annis
ferme undecim ita rexit, ut
sanctissimi & vigilantissimi
Pastoris partes expleverit.
Ceterum consueta vivendi
ratione nihil admodum im-
mutata, inexplebili chari-
tati multo magis indulsit;
cum amplios Ecclesiae reddi-
tus in egenos dispersit, ne
lectulo quidem sibi relicto:
nam eum, in quo decumbē-
bat, cum in caelum evocā-
retur, ab eodem commodatum
hábuit, cui paulo ante elec-
tiosyna loco donaverat. Ob-
dormivit in Domino sexto
Idus Septēbris, annos na-
tus octo & sexaginta. Servi
sui sanctitatem adhuc vi-
ventis, & exinde post mor-
tem, miraculis Deus testā-
tam voluit; praesertim, cum
horreum, frumento pauperi-
tutis distributo penitus vá-
cuum, repente plenum in-
ventum est: & cum ad ejus
sepulchrum puer mortuus
revixit. Quibus aliisque non

paucis fulgentem signis, Ale-
xander Septimus Pontifex
Maximus Sanctorum núme-
ro adscriptis, atque ejus
memoriam quarto decimo
Kalendas Octóbris celebrari
mandavit.

¶ Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
& omnis terra doctrina ejus
repleta est: ¶ Ipse incedat
pro peccatis omnium
populorum. ¶ Iste est qui
contempsit vitam mundi, &
pervenit ad caelestia regna,
Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homi-
lia sancti Gregorii Papae in
Evangelium Homo peregrē
proficiens, de Communi
Confessoris Pontificis. Ixij.
Ad Benedictus, Antiphona.
Eleemósynas illius enarrabit
omnis Ecclesia sanctorum.

¶ Fit Commemor. Ferie,
si venerit in Quator Tem-
poribus, ad Laudes tantum.
Vesp. a Cap. de sequenti,
cum Commemor. s. Thomae
de Villanova, ut supra.
DIE VIII. SEPTEMB.
In festo S. Iosephi a Cupertino
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Con-
fessoris non Pontificis, prae-
ter sequentia.

In primis Vesperis, quae
dicuntur de hoc festo, ad
Magnificat. Ant. Mortuus
sum, & vita mea est abscon-
dita cum Christo in Deo.

R 4. Ori-

Oratio.

Deus, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia trahere disposuisti: perfecte propitius, ut meritis & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit.

Deinde fit Commemoratio sacrosancti Signatum in corpore sancti Francisci.

In primo Nocturno.

De Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio I.

Cap. 4. b

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientie claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vas fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiatur: aperiatur, sed non destruitur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejecti, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut &

vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

Ps. Euge serve bone & fidelis, quia in pauca fuisse fidelis, supra multa te constituit: Intra in gaudium Domini tui. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra.

Lectio II.

Cap. 5.

Sumus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in celis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, que de celo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernaculo, ingeniscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeat quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (per fidem enim ambulamus, & non per speciem) audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & presentem esse ad Dominum. **Ps.** Justus germinabit sicut

li-

lilium, & Et florebit in æternum ante Dominum. **Ps.** Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio III.

Cap. 12.

Si gloriari oportet (non est quidam) veniam autem ad visionem, & revelationem Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum: & audivit arcana verba, que non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si voluero gloriari, non ero insipientis: veritatem autem dicam; parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videri in me, aut aliqui audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis mee angelus satanæ, qui me colaphizat. Propter quod Dominum rogavi, ut discederet à me, & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmi-

tatibus meis, ut inhiabit in me virtus Christi.

Ps. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia magna, & exoravit. Altissimum:

Ps. Et inventus est in numero sanctorum. **Ps.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Et inventus. Gloria Patri. Et inventus.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Josephus à Cupertino, episcopo in Salentinis Diocesis Neritonensis, anno reparatæ salutis millesimo septentesimo tertio, piis fibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transiit. A diuturno molestoque morbo parentissimè tolerato. Deipare Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimitus conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus apud Minoris Conventuales in Cenobio Cryptule, inter Laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter Clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus.

R;

per-

perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illud à se abdicatis, ciliis, flagellis, catenis, omnium denique asperitatum ac poenarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei; quæ jam erat in ejus corde à prima ætate diffusa, miro planèque singulari modo indies corpuscèret.

¶ Honèstum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoriibus tuncavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ¶ Justum dedèxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedidit.

Lectio v.

ELuxit præcipue ardentissima ejus charitas in extasiibus ad Deum suavissimis, stupendisque râptibus, quibus frequenter afflictebatur. Mirum autem, quod alienato à sensibus animo, statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippè virtutem eximio studio prosequèbatur, discere solitus, se ab ea veluti cæcum circumdici, & mori potius velle, quam non obe-

dire: paupertatem verò Seraphici Patriarchæ ita emulatus est, ut mori proximus Prælato suo assereere verè potèret, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Iraque mundo sibi què mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiòsum de se efflâbat odorem, indicium nitidissime illius puritatis, quam, immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illam, tum ætæ sensuum custodia, tum jugi corporis maceratiòne, tum denique speciali protectiòne purissime Virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

¶ Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam glòriæ, induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

Hæc beati Josephi sollicitudo à sua erga proximos charitate prodibat: tan-

tanto enim animarum zelo exardèbat, ut omnium salute modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum, sivè pauperem, sivè infirmum, sivè quacumque à tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui oburgationibus, prebris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent: nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, quæ tot inier, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacre Inquisitionis jussu hac illac errare, versatissime coactus est. Quamquam verò pulpiti non solum, sed viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & supèra charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum emixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus inficerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, cælesti sapientia, prophetia, cordium pers-

crutazione, curatiònum gratia, cæterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loca, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo, Auximi in Piceno prætiòsam reddidit, sepulchrumque gloriòsum. Illum denique etiam post obitum miraculis corroborantem Benedicticus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit: ejus autem Officium & Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extèndit.

¶ Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Mathæum.

Lectio vii.

Cap. 22.

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus sacerdotum, & Pharisæis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

Quia jam largiente Domino, nuptia: um domum, id est, Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspiciat, ne aliquide de mentis vestrae habitui Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismo & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem: Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Concoritor noster habuit, dum ad sociandam sibi Ecclesiae nuptias venit.

Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo lau-

davit Dominum: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innouit vestem esse nuptialem, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret: congaudere se sponso & sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet: inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere cubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad caelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est,

est, charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus?

Sicut humi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur ad nuptias. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Sciendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet & inferiore vestis textur: ita in duobus praecceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum: Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quaeque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur: Ex toto: quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi

de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis praeccepta custodiat, quis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus.

Si vero hoc Festum occurrat in Quatuor Temporibus, nona Lectio legitur de Homilia illius Feria.

Ad Benedictus. Antiphona. Ostendit mihi (Dominum) fluvium aquae viva, splendendum tamquam crystallum procedentem de sede Dei, & Agni.

Et sic Commemoratio Ferris, si venerit in Quatuor Temporibus, ad Laudes tantum.

Vesperae a Capitulo de Sanctis Martyribus Januarii & Sociis, cum Commemoratione S. Josephi a Cupertino, Antiphona. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

Justum deduxit Dominus per vias rectas. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui ad unigenitum, ut supra.

DIE XIX. SEPTEMB.

In festo SS. Martyr. Januarii Episcopi & Sociorum. Duplex.

Omnia de Comuni plurimorum Martyrum, XXXI. praeter sequentia. Oratio.

Eus, qui nos annua sapientum martyrum tuorum, Januarii & Sociorum

rum ejus, solemnitate laetificas concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Thomae de Villanova, Antiphona. Dispersit. *¶* Justum deduxit. Oratio. Deus, qui, ut supra. 389.

In primo Nocturno Lectio-nes de scriptura occurrente. Si autem venerit in Quatuor Temporibus, in primo Nocturno leguntur Lectio-nes de Episcopa ad Romanos, Fratres, Debitores sumus, ut in Comuni plurimorum Martyrum xl. & nona Lectio de Homilia Feria occurrente, cum ejus Commemoratione ad i. audes tantum.

In secundo Nocturno. Lectio iy.

JANUARIUS, Beneventi Episcopus, Diocletiano & Maximiano in Christianos savientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem ob Christianae fidei professionem Nolani perducitur. Ibi ejus constantia varie tentata, in ardentem forticem confectus, ita illasus evasit, ut ne vestimentum, aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Praeses accensus iracundia, martyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervorum compages artiumque solvantur. Festus in terea ejus Diaconus,

& Desiderius Lector comprehensi, vinelique una cum Episcopo ante rheadam Praesidis Pateolos pertrahuntur, & in eundem carcerem, in quo Sosius Misenas, & Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches & Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjunguntur.

Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes praecipis tuis, ut invenirentur illasi in aquis validis; & in mari Rubro via sine impedimento. *¶* Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquae, & torquentes inundaverunt. Terra.

Lectio vi.

Postero die omnes in amphitheatro feris objecti sunt: quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se prostraverit. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi martyres pronuntiasset, oculis re-
ceptus captus, orante mox beato Januario, lumen recepit: quo miraculo hominum millia ferè quinque Christi fidei susceperunt. Verum ingratus iudex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tante multitudinis actus in rabiem, veritus maxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit.

¶ Ver-

¶ Verbera carnicum non timuerunt sancti Dei, moventes pro Christi nomine. *¶* Ut heredes fierent in domo Domini. *¶* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vii.

Horum corpora finitima urbes pro suo quaeque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curant. Januarii corpus Neapolitani divino admonitu excolere: quod primo Beneventum, inde ad monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim translatum, & in majori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammarum globos, nec vicinis modò, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, extinxit. Praeclarum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum coalescere, & ebullire, perinde atque recens effusus, ad hac usque tempora cernitur.

¶ Tanquam aurum in fornace probavit electos Domini, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum:

¶ Quoniam domus & pax est electis Dei. *¶* Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio viii. Cap. 24.

Iesu super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando haec erunt? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi. Comment. in Matth. cap. 24.

Discipuli Dominum interrogant quando haec fierent, quodve signum & adventus sui & summationis saeculi noscerent. Et quia tria haec in unum quaesita sunt: distinctis & temporis intelligentia significationibus separantur. Respondetur igitur primum de civitatis occasu: & confirmantur veritate doctrinae, ne quis fallax ignorantibus posset obrepere. Venturum enim erant etiam eorum tempore, qui se Christum recens effusus, ad hac usque tempora cernitur.

¶ Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei persistenter in amore fra-

fraternitatis: Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. * Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

Lectio vii.

Confirmat igitur eos ad tolerantiam passionum fuge, verberationis, interitus, & publici in eos odii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbabuntur, & tantis insurgentibus malis scandalizabuntur, & usque in mutuum odium excitabuntur. Et falsi prophete erunt (ut Nicolaus unus ex septem Diaconibus fuit) multosque ementia veritate pervertent: & abundante iniquitia, charitas refragescet.

* Sancti mei, qui in carce positi, certamen habuistis, * Mercedem laboris ego reddam vobis. * Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverantibus salus reservata est: ac tum per omnes orbis partes viris Apostolicis dispersis, Evangelii veritas predicabitur. Et cum universis fuerit cognitio sacramenti celestis invicta, tum Jerusalem occisus & finis incumbet: ut predicationis fidem & in fidelium poena, & metus civitatis erute conse-

quatur. Hac igitur in eam, ut fuerant predicta, perfecta sunt: & lapidatis, fugatis, peremptis Apostolis, fame, bello, captivitate, consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejectionis predicatore Christi, indignam Dei predicatione se praeberit. Te D eum laudamus. 17.

Vesperae à Capitulo de SS. Eustachio & Sociis martyribus eum Commemorations SS. Januarii & Sociorum. DIE XX. SEPTEMBRIS. In festo SS. Eustachii & Sociorum martyrum. Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum xxxvii. præter sequentia. Oratio. **D**eus, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum Eustachii & Sociorum ejus natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Pro Commem. SS. Januarii & Sociorum, A. n. Gaudent in caelis anime sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: & quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine. * Exultabant sancti in gloria. * Letabuntur in cubilibus suis. Oratio. Deus, qui nos, ut supra. 197.

si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectio nes

nes primi Nocturni, fratres, percussit petram, & fluxerunt aquae, & torrentes inundaverunt Terra.

Lectio v.

Mox ad visionis pristinae locum, sicut ei Dominus præceperat, regressus, illum prænuiciantem audivit, quanta sibi deinceps pro ejus gloria performenda essent. Quocirca incredibiles calamitates mira patientia perpessus, brevi in summam egestatem redactus est. Cuiusque clam se subducere cogere, in itinere coniecit primum, deinde etiam liberos sibi miserabiliter ereptos ingemuit. Tantis obvolatus artuum in regione longinqua villicum agens, longo tempore delituit: donec celesti voce recreatus, ac nova occasione à Trajano conquisitus, iterum bello præficeretur.

Verbera carnicum non timerunt Sancti Dei, moerentes pro Christi nomine, * Ut heredes fierent in domo Domini. * Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vi. **L**lla in expeditione, liberis simul cum uxore imperato receptis, victor Urbem ingenti omnium gratulatione ingreditur. Sed paulo post inanius diis pro parta victoria sacrificare iussus, constantissime renuit. Clam-

que

que

que variis artibus ad Christi fidem ejurandam frustra tentaretur, una cum uxore & liberis leonibus obicitur: horum mansuetudine concitatus Imperator, aneum in eorum subiectis flammis candentem eos immitti iubet, ubi divinis in laudibus consummato martyrio, duodecimo Kalendas Octobris ad sempiternam felicitatem convolarunt: quorum illa corpora religiose a fidelibus sepulta, postmodum ad Ecclesiam, eorum nomine erectam, honorifice translata sunt.

✠ Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: ✠ Quoniam donum & pax est electis Dei. ✠ Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium Descendens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum lii.

Pro Vigilia sancti Matthei nona Lectio.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. 5. e

In illo tempore: Vidit Jesus publicanum nomine Levi, sedentem ad telonium,

& ait illi: Sequere me. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 5. Comment. in Luc. c. 5. post initium.

Mystica est haec vocatio publicani, quem sequi iubet non corporis gressu, sed mentis affectu. Itaque ille prius avara de mercibus, dura de laboribus periculisque nautarum emolumenta convertens, verbo vocatus propria devolvit, qui rapiebat aliena: ac vile illud sedile destituens, toto post Dominum vestigio mentis incedit: convivii quoque magni exhibet apparatus. Qui enim domicilio Christum recipit interno, maximis delectationibus exuberantium patitur voluptatum. Te Deum laudamus. 17.

In Laudibus fit Commem. Vigilia, Antiphona & Ps. de Festa occurrere.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Matthei Apostoli tui & Evangelistæ, quam prævenimus veneranda solemnitas, & devotionem nobis auget & salurem. Per Dominum nostrum.

Vespere de sancto Mattheo Apostolo cum Commemoratione precedentis Festi.

DIE

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

IN FESTO
SANCTI MATTHEI
Apostoli & Evangelistæ.

Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum, ij. præter sequentia. Oratio.

Beatissimi Apostoli & Evangelistæ Matthei, Domine, precibus adjuvemur: ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessionem donetur. Per Dominum.

Deinde fit Commem. sanctorum Eustachii & Sociorum Martyrum, Antiphona. Gaudent in caelis anime sanctorum; qui Christi vestigia sunt secuti: & quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine. ✠ Exultabunt Sancti in gloria. ✠ Letabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

DEus, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum Eustachii & Sociorum ejus natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

In primo Nocturno leguntur Lectiões de Ezechiele Propheta, positæ in Communi Evangelistarum. xviii.

In ij. Nocturno. Lectio ij.

Mattheus, qui & Levi, Apostolus & Evangelista, Capharnaï cum ad telonium sederet, à

Christo vocatus, statim secutus est ipsum: quem etiam cum reliquis discipulis convivio excepit. Post Christi resurrectionem, antequam in provinciam proficeretur, que ei ad prædicandum obtigerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisione crederant, Evangelium Jesu Christi Hebraice scripsit: mox in Æthiopia profectus, Evangelium prædicavit, ac prædicationem multis miraculis confirmavit.

✠ Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: ✠ Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. ✠ Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium caelum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt.

Lectio v.

Illo igitur in primis miraculo, quo regis filium à mortuis excitavit, regem patrem, & uxorem ejus, cum universa provincia ad Christi fidem convertit. Rege mortuo, Hircæus ejus successor, cum Iphigéniam, regiam filiam, vellet sibi dari in matrimonium, Mattheum, cuius opera illa virginitatem Deo voverat, & in sancto proposito perseverabat, ad altare mysterium celebrantem jussit occidi. Qui undecimo Kalendas Octobris munus

Após-

Apostolicum martyrii gloria cumulavit. Cujus corpus Salernum translatum, ac postmodum in Ecclesia ejus nomine dedicata, Gregorio Septimo Summo Pontifice, conditum, ibidem magno hominum concursu ac pietate colitur.

Beati estiscum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me. Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint: & ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

De Expositione S. Gregorii Papae super Ezechielem Prophetam.

Homilia 3. lib. 1.

Lectio vi.

Sancta quatuor animalia, quae prophetiae spiritu futura praevidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur: Quatuor facies uni, & quatuor pennae uni. Quid per faciem, nisi notitia: & quid per pennas, nisi voluntas exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur: per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad

contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognoscunt me meae. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aera levamur.

Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: Modo coronantur, & accipiunt palmam. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo coronantur. Gloria Patri. Modo coronantur.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 9. b.

In illo tempore: Vidit Jesus hominem sedentem in telonio, Mattheum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et reliquit.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Matth. cap. 9.

Ceteri Evangelista, propter verecundiam, & honorem Matthaei, noluerunt eum nomine appellare vulgato, sed dixerunt, Levi: duplici quippe vocabulo fuit. Ipse autem Mattheus

thaeus (secundum illud quod dicitur a Salomone: Justus accusator est sui in principia sermonis: & in alio loco: Dic tu peccata tua, ut justificeris) Mattheum se & publicanum nominat, ut ostendat legitibus, nullum debere salutem desperare, si ad meliora conversus sit, cum ipse de publicano in Apostolum sit repente mutatus.

Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Lectio viij.

Aquit in hoc loco Porphyrius, & Julianus Augustus, vel imperitiam historici mentientis, vel stultitiam eorum, qui statim secuti sunt Salvatorem: quasi irrationabiliter quemlibet vocantem hominem sint secuti: cum tanta virtutes tantaque signa praecesserint, quae Apostolos, antequam crederent, vidisse non dubium est. Certè fulgor ipse, & majestas divinitatis occulta, quae etiam in humana facie relucebat, ex primo ad se videntes trahere poterat aspectu. Si enim in magno lapide & stucinis haec esse vis dicitur, ut annulos, & stipulam, & festucas

sibi copulerent: quanto magis Dominus omnium creaturarum ad se trahere poterat, quos vocabat?

Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole, luna. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et factum est, discumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores venientes discumbabant cum Jesu. Videbant publicanum a peccatis ad meliora conversum, locum invenisse poenitentiae, & ob id etiam ipsi non desperant salutem. Neque vero in pristinis vitiis permanentes veniunt ad Jesum, ut Pharisaei & Scribae murmurant, sed poenitentiam agentes, ut sequens Domini sermo significat, dicens: Misericordiam volo, & non sacrificium: non enim veni vocare justos, sed peccatores. Ibat autem Dominus ad convivium peccatorum, ut occasionem haberet docendi, & spirituales invitatoribus suis praebere cibos.

Te Deum laudamus. 17.

In secundis Vesperis fit Commemoratio SS. Mauricii & Sociorum Martyrum.

DIE

DIE XXII. SEPTEMB.
SS. Mauritii & Sociorum
 Mátyrum.

Antiphona. Istórum est enim regnum calorúm, qui contempserunt vitam mórtaú, & pervenerunt ad premia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. **V.** Latámini in Dómino, & exultate iusti. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Annue, quæsumus omnipotens Deus, ut sanctorum mátyrum tuorum, Mauritii & Sociorum ejus, nos letificet festiva sollemnitas; ut quorum subáigiis nitimur, eorum natalitiis gloriemur. Per Dóminum.

Lectio iij.

Cum Maximianus Imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset, Thebeorum legio, ne se impiorum sacrórum societate contaminaret, a reliquis copis discessit. Quare Imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut si salvi esse vellent, in castra ad sacrificia redirent. Qui se Christiana religione impediri responderunt. Quorum responsum ille indignissime ferens, majori iracundia, quam antea, exaruit. Iraque inmissa parte exercitus in

Thebeos, decimum quemque eorum primum occidi jussit: quod martyrium sua sponte, maximeque hortatore Mauritio, ferre maluerunt, quam imperata facere nefarii Imperatoris: ac deinde reliquos omnes, constantissime Christum predicantes, decimo Kalendas Octóbris, ab universo exercitu trucidari imperat.

Te Deum laudamus. 17.

DIE XXIII. SEPTEMB.

In festo S. Lini Papæ &

Mátyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mátyris, xxiij. præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

Deus, qui nos beati Linii mátyris tui atque Pontificis annua sollemnitate letificas: concede propitius, ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dóminum nostrum.

Et sic Commemoratio Sanctæ Theclæ Virginis & Mátyris, Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparavit in æternum. V. Spécie tua, & pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, & regna.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beatæ Theclæ virginis & mátyris

tuæ natalitia colimus, & annua sollemnitate letemur, & tantæ fidei proficiamusexemplo. Per Dóminum.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Tempóribus; Lectiões ij. Nocturni erunt de Actibus Apostolor, Amilæo Paulus, de Communi unius Mátyris. liij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Linus Pontifex, Volaterris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernavit Ecclesiam. Cujus tanta fides & sanctitas fuit, ut non solum demones egereret, sed etiam mórtuos revocaret ad vitam. Scripsit res gestas beati Petri, & ea maxime, quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sanctivit, ne qua mulier, nisi velato capite in Ecclesiam introiret. Huic Pontifici caput amputatum est ob constantiam Christianæ fidei; in qua Saturnini impij & ingrattissimi Consuláris, cujus filiam a demonum vexatione liberaverat. Sepultus est in Vaticano prope sepulchrum Principis Apostolorum Nono Kalendas Octóbris. Scitit annos undecim, menses duos, dies viginti tres, creatis bis mense Decembris Episcopis quinquedecim, Presbyteris decem & octo. **R.** Honestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum

ab inimicis, & a seductóribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descendique cum illo in fóveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit. De Expositione S. Ambrósii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octávum.

Lectio v. Serm. 21.

Princesps persecuti sunt me gratis: & a verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat: qui nihil rapuerit, nullus violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debet, & graviora latronum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur juste, & non audiat: qui loquatur plena salute, & impugnetur, ut possit dicere, Cum loquebar illis, jussu Saturnini impij & ingrattissimi Consuláris, cujus filiam a demonum vexatione liberaverat. Sepultus est in Vaticano prope sepulchrum Principis Apostolorum Nono Kalendas Octóbris. Scitit annos undecim, menses duos, dies viginti tres, creatis bis mense Decembris Episcopis quinquedecim, Presbyteris decem & octo.

R. Honestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductóribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descendique cum illo in fóveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit. De Expositione S. Ambrósii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octávum.

R. Desiderium anime ejus tribuit ei Dómine, & Et voluntate labiorum ejus non frá-

fraudasti eum. **V.** Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Vere frustra impugnatur, qui apud impios & infidos impietatis accessit, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse & constans. Quomodo ergo subterit: Et à verbis tuis trepidavit cor meum: Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salubrem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum omnes sancti ejus: & Beatus vir qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis. **B.** Sola juvenitatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. **V.** Cibavit illum Dominus pane vite, & intellectus: & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium, à quis venit, de Communi Martyris xxxj. Pro S. Thecla Virgine & martyre.

Lectio ix.

Thecla virgo, ex illustribus parentibus Iconiata, à Paulo Apostolo fidei praeceptis instituta,

miris sanctorum Patrum laudibus celebratur. Quae decimum octavum annum agens, Thamiride sponso relicto, cum eam parentes, quod Christiana esset, accusassent: in ardentem rogam, qui, nisi Christo renuntiaret, ei paratus erat, prius signo crucis armata, seipsam iniecit. Sed igne pluvia, quae repente exorta est, extincto, Antiochiam venit: ubi feris obiecta, & tauris in diversa incitatis alligata, mox conjecta in fossam plenam serpentibus, ex omnibus Jesu Christi gratia liberatur. Cujus ardore fidei, & vitae sanctitate multi ad Christum conversi sunt. Iterum in patriam rediens, in montem sola secessit: deinde multis virtutibus & miraculis insignis, nonagenaria iniquitate ad Dominum, ac Seleucitae sepulta est.

Te Deum laudamus. 17.

Pro Commem. S. Theclae. **Aia.** Simile est regnum caelorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: invenit una pretiosa, dedit omnia sua, & comparavit eam. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum. **Oratio.** Da, quesumus omnipotens, ut supra. 406.

Vespera de sequenti eum Commemoratione S. Lini Papae & martyris.

DIE

DIE XXIV. SEPTEMB.

In festo beatissimae Virginis Mariae de Mercede.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex, cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in Officio parvo beatae Mariae. cljij.

Capitulum. Ab initio. Hymnus. Ave maris stella. clv. **V.** Dignare me laudare te Virgo sacra. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove fideles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femine sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.

Oratio.

Deus qui per gloriosissimam Filii tui Matrem ad liberandos Christi fideles à potestate paganorum nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: praesta quesumus, ut quam pie veneramus tanti operis institutricem, ejus pariter meritis & intercessione à peccatis omnibus, & captivitate demonis liberemur. Per eundem Dominum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Lini Papae & Martyris. Antiphona. Qui vult venire

Pars Automialis.

post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. **V.** Justus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio.

Deus, qui nos beati Lini martyris tui atque Pontificis annua solemnitate laetificas: concede propitius, ut ejus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator.

Sancta Maria Dei genitrix virgo, Intercede pro nobis. Psalm. Venite, exultemus. **A.** Hymn. Quem terra, Antiphonae & Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariae. cljij.

In primo Nocturno.

V. Specie tua, & pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, & regna.

De Parabolis Salomonis.

Lectio. Cap. 8. b. 5. 9.

Ego sapientia habito in consilio, & eruditus intersum cogitationibus.

Timor Domini odit malum, arrogantiam, & superbiam, & viam pravam, & os bilium detestor. Meum est consilium & equitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, & legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, & potentes decer-

S

DIE

nunt iustitiam. Ego diligentes me diligo, & qui mane vigilat ad me, inveniet me.

Sancta & immaculata virginis, quibus te laudibus effram nescio: Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

Meum sunt divitæ, & gloriâ, opes superbiæ, & iustitiâ. Melior est enim fructus manus auro, & lapide pretioso, & gemina mea argento electo. In viis iustitiæ ambulabo, in medio semitaram iudicii, ut ditem diligentes me, & thesaurus eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Non dum in erant abyssi, & ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

Congratulâmini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui altissimo: Et de meis visceribus genui Deum & hominem. Beata me dicent omnes generationes, quia ancillam hu-

milem respexit Deus. Et.

Lectio iij.

Beatus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hæriet salutem à Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia edificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, & ad moenia civitatis. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis.

Beata es virgo Maria que Dominum portasti Creatorem mundi: Genuisti qui te fecit, & in æternum permanes virgo. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

Adjuvabit eam Deus vultu suo. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

Quo tempore major, feliciorque Hispaniarum pars dicitur Sacerdotum opprimebatur iugo, innumerique fideles sub

imma-

immâni servitute, maximo cum periculo Christianæ fidei abjuranda, amittendaque salutis æternæ, infeliciter derinebantur: beatissima calorûm Regina tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam charitatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolâsco, pietate, & opibus florenti, qui sanctis vacans meditationibus, jûgiter animo cogitabat, qua ratione tot Christianorum ætatis sub Maurorum captivitate degentium succurrî posset, ipsamet beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, ac unigenito suo Filio fore dixit, si summi in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet captivos & Turcarum tyrannide liberandi. Qua cælesti visione vir Dei recreatus, mirum est, quo charitatis ardore flagrare coepit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitatem sedulo exerceret, ut quisque animam suam pòneret pro amicis & proximis suis.

Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypræssus in monte Sion: quasi myrtha electa, Dedi civitatem odoris. Et sicut cinnam-

omum & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

A ipsa nocte eadem Virgo sanctissima beato Raymundo de Pennafort, & Jacobo Aragoniæ regi apparuit, idipsum de Religiosis instituendis admonens, suadensque, ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymûndi pedes, qui ipsi erat à sacris confessionibus, advolans, ei rem omnem aperuit: quem etiam calidus instructum reperit, ejusque directioni se humillime subjecit. At superveniens Jacobus rex, quam & ipse accèperat à beatissima Virgine revelationem, exequi statuit. Unde collatis inter se consiliis, & consentientibus animis, in honorem ejusdem Virginis matris Ordinem instituit: quem etiam sub invocatione sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Quæ est ista, que processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? Videtur eam filix Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt, & sicut dies verni circumdabant eam flores rarum, & lila convallium. Videtur.

Lectio vi.

Igitur decima Augusti anno Domini millesimo ducentesimo decimo

oñavo, Rex idem Iacobus eam institutionem jam pridem ab isdem sanctis viris conceptam exequi statuit, sodalibus quarto voto adstrictis, manendi in pignus sub paganorum potestate si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus Rex ipse arma sua regia in pectore deferre concessit, & Gregorius Nono illud tam praevalentis erga proximum charitatis Institutum, & religionem confirmari curavit. Sed & ipse Deus per Virginem matrem incrementum dedit, ut talis institutio ceteris ac feliciter totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris floruerit, charitate ac pietate insignibus, qui elemosynas a Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis suorum proximorum expendere, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii, & institutionis deberetur Deo, & Virgini matri referantur gratia, Sedes Apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari, & officium recitari indulsit, cum alia ferè innumera eidem Ordini privilegia pariter contulisset.

Ornatum nomilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: Et videntes eam filiae Sion, beatissimam predicaverunt, dicentes:

Unguentum effusum nomen tuum. Ascitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdara varietate. Et videntes. Gloria patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

Elégit eam Deus, & praelegit eam. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquens Ite Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magna devotionis & fidei haec mulier ostenditur, quae Scribis & Phariseis Dominum tentantibus, simul & blasphemantibus, tanta ejus incarnationem pra omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut & praesentium procerum calumniam, & futurorum confundat haeticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judaei, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic haetici postea negando, Mariam semper virginem, sancti Spiritus operante virtute,

nas-

nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suae materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fieri non debere dixerunt.

Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster. O a pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te. Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viij.

Ed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, libera quae lactasset, beatificatur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his con-

tra Eurychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia catholica, cujus haec mulier typum gessit, extollamus & mentem de medio turbarum, dicamus: tra Salvatori: Beatus venter, qui te portavit, & ubera, quae suxisti. Verè enim beata parens, quae sicut quidam ait: Enixa est puerpera Regem, Qui caelum terramque tenet per secula.

Beatum me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

Quinimmo beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt. Pulchre Salvator attestatiōni mulieris annuit, non eam tantummodo quae Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed & omnes qui idem Verbum spiritaliter audire fidei concipere, & boni operis custodia vel in suo vel in proximorum corde parere, & quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia & eadem Dei genitrix, & inde quidem beata, quia verbi incarnandi ministra facta est temporalis: sed inde multo beatior, quia ejusdem sem-

per amāndi custos manebat
aeterna.

Te Deum laudamus. 17.
AD LAUDES,
& per Horas, **Añā.**

Dum esset Rex in accū-
bitu suo, nardus mea
dedit odorem suavitatis.
Psalmus. Dominus regnavit
cum reliquis. 18. **Añā.** Lava
ejus sub capite meo, &
dextera illius amplexabitur
me. **Añā.** Nigra sum, sed
formosa, filiae Jerusalem:
ideo dilexit me Rex, &
introduxit me in cubiculum
suum. **Antiph.** Jam hiems
transiit, imber abiit, &
recessit: surge amica mea, &
veni. **Antiphona.** Speciosa
facta es, & suavis in deli-
citiis tuis, sancta Dei geni-
trix.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Ab initio, & ante secula
creata sum, & usque
ad futurum seculum non des-
inam, & in habitatione
sancta coram ipso ministravi.
Hymnus.

O Gloriosa Virginitas,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis alio germine,
Intrent ut astra fēbiles,
Caeli recludis cardines.

Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginitem
Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.
¶. Diffusa est gratia in labiis
tuis. **¶.** Propterea benedi-
xit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus, Antiphona.
Beata es Maria, quæ credi-
disti: perficietur in te, quæ
dicta sunt tibi à Domino,
alleluia.

Oratio.

Deus, qui per gloriosissi-
mam Filii tui matrem
ad liberandos Christi fideles
ad potestatem Paganorum, no-
vā Ecclesiam tuam prole
amplificare dignatus es:
presta quesumus, ut quam
pie veneramur tanti operis
Instituticem, ejus pariter
meritis & intercessione a
peccatis omnibus, & capti-
vitate demonis liberemur.
Per eundem Dominum nos-
trum.

**Ad Primam, in 8. brevi-
dicitur 7. Qui natus es de
Maria virgine.**

Ad Tertiam, Antiphona.
Lava ejus. **Capitulum.** *A b*
initio, ut supra.

¶. breve. Specie tua, **¶.** Et
pulchritudine tua. **Specie.**
¶. Intende, prospere pro-
cede, & regna. Et pulchri-
tudine. **G**loria Patri. **Spe-
cie tua.** **¶.** Adjuvabit eam
Deus vultu suo. **¶.** Deus
in medio ejus, non commo-
vebitur.

Ad

Ad Sextam, Antiphona. **Ad Magnificat, Antiphona.**

Nigra sum.
Capitulum. *Eccli. 24. b*

Et sic in Sion firmata
sum, & in civitate
sanctificata similiter requie-
vi, & in Jerusalem potes-
tas mea. Et radicavi in po-
pulo honorificato, & in par-
te Dei mei hereditas illius, &
in plenitudine sanctorum de-
tentio mea.

¶. **¶.** Adjuvabit eam. **¶.** Deus
vultu suo. Adjuvabit eam.
¶. Deus in medio ejus, non
commovebitur. **Deus.** **G**loria
Patri. Adjuvabit. **¶.** Ele-
git eam Deus, & praelégit
eam. **¶.** In tabernaculo suo
habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.
Speciosa.

Capitulum. *Eccli. 24. b*
In platéis sicut cinnamo-
mum & balsamum aroma-
tizans odorem dedi: qua-
si myrrha electa dedi suavi-
tatem odoris.

¶. breve. Elegit eam Deus,
¶. Et praelégit eam Elegit.
¶. In tabernaculo suo ha-
bitare facit eam. Et praelé-
git. **G**loria Patri. Elegit.
¶. Diffusa est gratia in la-
biis tuis. **¶.** Propterea be-
nedixit te Deus in aeternum.

In secundis Vesperis, Añā.
Dum esset Rex cum reliquis
de Landibus. 414. **Psalmi,**
Capitulum, Hymnus, & 7.
ut in primis Vesperis. 409.

Beatam me dicent omnes ge-
nerationes, quia ancillam
humilem respexit Deus.

Oratio. Deus, qui per glo-
riosissimam, ut supra. 414.
DIE XXVI. SEPTEMB.
**SS. Cypriani, & Justine
Martyrum. Oratio.**

Beatorum martyrum Cy-
priani & Justine nos
Domine foveant continuata
gratia: quia non desinis
propitius inueniri, quos tali-
bus auxiliis concesseris adju-
vari. Per Dominum.

Lectio ij.

Cyprianus primum ma-
gus, postea martyr,
cum Justinam Chris-
tianam virginem, quam ju-
venis quidam ardentem ama-
bat, cancionibus ac vene-
ficiis ad ejus libidinis assen-
sum allicere conaretur: da-
monem consulit, quam
id re consequi posset. Cui
demon respondit: nullam
illi artem processuram ad-
versus eos, qui vere Chris-
tum colerent. Quo respon-
so commotus Cyprianus,
vehementer dolere cepit
vite superioris institutum.
Itaque relicis magicis arti-
bus, se totum ad Christi
Domini fidem convertit.

Lectio iij.

Quam ob causam unā
cum virgine Justi-
na comprehensus est, &
ambo colaphis flagellisque
ca-

casti sunt: mox in cárcerem conjécti, si forte sententiam commutarent. Verum inde póstea emissi, cum in Christiána religióne constantissimi reperirentur, in sartiginem plenam ferventis picis, adipis, & ceræ, injecti sunt. Demum Nicomedia securi feruntur. Quorum projecta corpora, cum sex dies inhumata jacuissent, noctu quidam navatæ clam ea in navem imposita Romam portaverunt: ac primùm in prædio Rufinæ nobilis femine sepulta sunt: póstea translata in Urbem, in Basilica Constantiniana condita sunt prope Baptistarium.

Te Deum laudamus. 17.
DIE XXVII SEPTEMB.

In festo sanctorum Martyrum Cosmæ & Damiani.
Semidplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxvij. præter sequentia.

Oratio.

Prestat quesumus omnipotens Deus, ut qui sanctorum Martyrum tuorum Cosmæ & Damiani natalicia colimus, à cunctis malis imminentibus, eorum intercessionibus liberemur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno legimur Lectiões de Scriptura occurrere.

Cosmas & Damianus, fratres Arabes, in Ægea urbe nati, nobiles medicum, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano, non magis medicinæ scientia, quam Christi virtute, morbis etiam insanabilibus medebantur. Quorum religionem cum Lysias Præfectus cognovisset, adduci eos ad se jubet: ac de vivendæ instituto, & de fidei professione interrogatos, cum se & Christianos esse, & Christianam fidem esse ad salutem necessariam, libere predicarent, deos venerari imperat: & si id recusent, minatur cruciatum, & necem acerbisimam.

Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenerint illes in aquis validis: Terra apparuit arida, & in mari Rubro via sine impedimento. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aque, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Verum ut se frustra hæc illis proponere intelligit: Colligat, inquit, manus & pedes istorum, eosque exquisitis torquente supplicis. Quibus fissa exequentibus, nihilominus Cosmas & Damianus in sententia

tia persistebant. Quare ut erant vinciti, in profundum mare jaciuntur: unde cum salvi ac soluti essent egressi, magicis artibus Præfectus factum assignans, in cárcerem tradit, ac postriede eductos, in ardentem rogam injici jubet: ubi cum ab ipsis flamma refugeret, varie & crudeliter tortos securi percuti voluit. Itaque in Jesu Christi confessione martyrii palmam acceperunt.

Verbera carnis cum non timerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine. Ut heredes fierent in domo Domini. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Sermo S. Augustini Episcopi.
Serm. 47. de Sanctis.

Lectio vi.

Voces quæcumque, fratres charissimi, sanctorum Martyrum solennia celebramus, ita, ipsis intercedentibus, expectemus a Domino consequi temporalia beneficia, ut ipsos Martyres imitando, accipere mereamur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Martyrum in veritate festivitatum gaudia celebrantur, qui ipsorum Martyrum exempla sequuntur. Solemnitates enim Martyrum, exhortatiões sunt martyriorum: ut imitari non pigeat, quod celebrare delectat.

Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: Quoniam donum & pax est electis Dei. Qui confidenter in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquirere illi. Quoniam gloria Patri, Quoniam.

In tertio Nocturno Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evangelium. De escensio Jesu de monte, de Communi plurimorum Martyrum.

lx.

lx. viij. Hæc est vera. xlvij. Vesp. à Capitulo de sequenti. Commemoratio præcedentis. DIE XXVIII SEPTEMB.

In festo sancti Wenceslai Ducis & Martyris.
Semidplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xxij. præter ea, quæ sequuntur. Oratio. Deus, qui beatum Wenceslam per martyrii palmam à terræno Principatu ad cælestem gloriam transulisti: ejus precibus nos ab omni adversitate custodi, & ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiões de Scriptura occurrere.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Wenceslaus Bohemiarum Dux, Wratislavo patre Christiano, Drahomira matre gen-

tili natus, ab avia Ludmilla, femina sanctissima, pie educatus, omni virtutum genere insignis, summo studio virginitatem per omnem vitam servavit illibatam. Mater per nefariam Ludmilla necem regni administrationem assecuta, impie cum juniore filio Boleslao vivens, concitavit in se Procerum indignationem: quare tyrannici & impii regiminis periculis, utriusque excusso iure, Wenceslaum in urbe Pragensi Regem salutarunt.

¶ Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem æternam. Desceuditque cum illo in fossam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Ille regnum pietate magis quam imperio regens, orphanis, viduis, egenis tanta charitate subvenit, ut propriis humeris aliquando ligna indigentibus noctu comportavit, pauperibus humanis dicens frequenter adfuerit, captivos liberavit, carceribus derentos nocte intempesta visitavit, pecunias & consilio sæpissime consolatus. Mitæ animo Princeps vehementer dolēbat quæmpiam, etsi reum, morti adjudicari. Summa religione Sacerdotes veneratus, suis manibus tri-

cticum crebatur, & vinum exprimebat, quibus in Missæ sacrificio uterentur: nocte nudis pedibus super nivem & glaciem circumibat Ecclesiæ, sanguinea & terram calefacientia post se relinquentes vestigia.

¶ Desiderium anime ejus tribuisti ei Domine, Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Angelos habuit sui corporis custodes: cum enim ad singulare certamen adversus Radislavum, Ducem Curmensem, eo sine accederet, ut suorum salutem prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrasse, & dixisse adversario, Ne ferias: perterritus hostis, venerandus præcedens, veniam exoravit. Cum in Germaniam profectus esset, Imperator, conspectus duobus armatis, aurea cruce ad se accedentem ornantibus, e solio prosiliens brachiis excipit, regis insignibus decoravit, eique sancti Viri brachium donavit. Nihilominus impius frater, matre hortante, convivio exceptum, & postea in Ecclesiam proutem, paratæ sibi mortis præcium, adhibitis sceleris comitibus, interfectus. Sanguis, per parietes

aspersus, adhuc conspicitur: & Deo vindice, matrem inhumanam terra absorbitur interfectores variis modis miserè perierunt.

¶ Stola jucunditatis induit eum Dominus: Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus: & aqua sapientie salutatis potavit illum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Si quis vult post me venire, ut in Comuni unius Martyris. xxxvj.

Vesperæ de S. Michaeli Archangelo, sine Commemoratione sancti Wenceslai. DIE XXIX. SEPTEMB.

IN DEDICATIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Duplex.

- Ad Vesperas, Antiphona. Stetit Angelus, cum reliquis de Laudibus. 430. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 133. & loco ultimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Gentes. 137.

Capitulum. Apoc. 1. Significavit Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

Hymnus.

TE splendor & virtus Patris, Te vita, Jesu, cõrdium, Ab ore qui pendet tuo, Laudamus inter Angelos. Tibi mille gensa millium Ducum corpora militat: Sed explicat Victor Crucem Michael salutis signifer. Draconis hic dirum caput In ima pellit tartara, Ducenque cum rebellibus Cælesti ab arce fulminat. Contra duces superbis Sequamur hunc nos Principem,

Ut detur ex Agni throno Nobis corõna gloria. Patri, simulque Filio, Tibique sancte Spiritus, Sicut fuit, sit jugiter Sacrum per omne gloria. Amen.

¶ Stetit Angelus juxta aram templi. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum sacrum mysterium cerneret Joannes, Archangelus Michael tuba cecinit: Ignosce Domine Deus noster, qui aperis librum, & solvis signacula ejus, allelûia.

Oratio.

DEus, qui miro ordine Angelorum ministreria, dominique dispensas: concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus

bus in celo semper assistitur, ab his in terra vita nostra maniat. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium. R egem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus. **Psalm.** V enire, exultemus. 2. **Hymnus.** Te splendor, ut supra. 419.

In primo Nocturno, Antiphona. Concussum est mare, & contrémuit terra, ubi Archangelus Michaël descendebat de celo.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super celos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam vidēbo celos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti cum paulo minus ab Angelis, gloria & honore coropasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subieceri sub pedi-

bus ejus, * oves & boves universas: insuper & pecora campi.

V olucres caeli, & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiphona. Concussum est mare, & contrémuit terra, ubi Archangelus Michaël descendebat de celo.

Antiphona. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim & Seraphim, sanctus, sanctus, sanctus, proclamant.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis anime meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intendent arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in celo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet

Pluet super peccatores laqueos: * ignis & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus & justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim, & Seraphim, sanctus, sanctus, sanctus, proclamant.

Antiphona. Ascendit fumus aromatatum in conspectu Domini de manu Angeli.

Psalmus 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos:

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facie haec, * non movebitur in aeternum.

Antiphona. Ascendit fumus aromatatum in conspectu Domini de manu Angeli. **St.** Secre Angelus juxta aram templi. **Ps.** Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio j. *Cap. 7. c.*

Aspiciēbam donec throni positi sunt, & antiquus dierum sedit: vestimentum ejus candidum quasi nix, & capilli capitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accensus. Fluvius igneus, rapidusque egrediebatur a facie ejus. Millia millium ministrabant ei, & decies millia centena millia assistebant ei: judicium sedit, & libri aperti sunt. Aspiciēbam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur: & vidi quoniam interfecit esset bestia, & perisset corpus ejus, & traditum esset ad comburendum igni.

Ps. Factum est silentium in celo, dum committeret bellum draco cum Michaële Archangelo: * Audita est vox millia millium dicentium, Salus, honor, & virtus omnipotenti Deo. **Ps.** Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei. Audita est.

Lec.

Lectio ij. Cap. 10.

DTe autem vigesima & quarta mensis primæram juxta fluvium magnum, qui est Tygris. Et levavi oculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestitus lineis, & renes ejus accincti auro obrizo: & corpus ejus quasi chrysolithus, & facies ejus velut species fulguris, & oculi ejus ut lampas ardens, & brachia ejus, & quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species aris candentis: & vox sermonum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Daniël solus visionem: porro viri, qui erant mecum, non viderunt, sed terror nimis irruit super eos, & fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: & non remansit in me fortitudo, sed & species mea immutata est in me, & emarcuit, nec habui quidquam virium.

¶ Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua: & data sunt ei incensa multa: * Et ascendit fumus aromatum de manu Angeli in conspectu Domini. **¶** In conspectu Angelorum psallam tibi, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomeni tuo Domine. Et ascendit,

Lectio iij.

ET audivi vocem sermonum ejus: & audiens jacebam consternatus super faciem meam, & vultus meus hærebat terra. Et ecce manus tetigit me, & erexit me super pœna mea, & super artubus meorum mearum. Et dixit ad me: Daniël vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metuere Daniël: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & uno diebus: & ecce Michaël, unus de principibus primis, venit in adjutorium meum, & ego remansi tibi juxta regem Persarum. Veni autem ut docerem te quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies.

¶ In conspectu Angelorum psallam tibi, & adorabo ad templum sanctum tuum: * Et confitebor nomeni tuo Domine. **¶** Super misericordia tua, & ve-

ritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et confitebor. **Gloria Patri. Et.**
In secundo Nocturno, Antiphona. Michaël Archangele, veni in adjutorium populo Dei.

Psalms 18.

Celi enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei cruetur verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquela, neque sermones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad currendam viam: * à summo caelo egressio ejus:

Et occurus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiae Domini recte, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos:

Timor Domini sanctus, permanens in seculum sæculi: *

judicia Domini vera, justificata in semetipsis.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit: abs occultis meis munda me: * & ab aliis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * & meditatiō cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * & redemptor meus.

Antiphona. Michaël Archangele, veni in adjutorium populo Dei.

Antiphona. Michaël præpositus paradisi, quem honorificavit Angelorum cives,

Psalms 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in

vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hec est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

A tollite portas principes vestras, & elevamini porte aeternales: * & introibit rex gloria.

Quis est iste rex gloriae? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in praesidio.

A tollite portas principes vestras, & elevamini porte aeternales: * & introibit rex gloriae.

Quis est iste rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est rex gloriae.

Antiphona. Michael praepositus paradisi, quem honorificat Angelorum cives.

Antiphona. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini, propterea decorem induit te Dominus.

Psalms 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & laetentur.

Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me: * & ex omni-

bus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvabit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * & eripiet eos.

Gustate & videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites egnerunt & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuuntur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequere eam.

Quali Domini super justos: * & aures ejus in precibus eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos: * &

cx

ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulatio sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Militer tribulationes justorum: * & de omnibus his liberavit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui oderunt justum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini, propterea decorem induit te Dominus.

V. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

R. De manu Angeli.
Sermo S. Gregorii Papae.
Ex Homilia 34. in Evangelio ante medium.

Lectio iv.

Novem Angelorum ordines dicimus, quia videlicet esse testante sacro eloquio scimus, Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Esse namque Angelos, & Archangelos, penes omnes sacri eloqui pagine testantur: Cherubim vero atque Seraphim saepe, ut no-

tum est, libri Prophetarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios enumerat, dicens: Supra omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestates, sive Principatus, sive Dominationes. Dum ergo illis quatuor, quae ad Ephesios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt ordines; quibus dum Angeli, & Archangeli, Cherubim, atque Seraphim ad-

juncta sunt, proculdubio novem esse Angelorum ordines inventiuntur.

R. Hic est Michael Archangelus, princeps militiae Angelorum: * Cujus honor praestat beneficia populorum, & oratio perducit ad regna caelorum. **V.** Archangelus Michael praepositus paradisi, quem honorificat Angelorum cives. Cujus.

Lectio v.

Sciendum verò, quòd Angelorum vocabulum nomen est officii, non naturae. Nam sancti illi caelestis patriae spiritus, semper quidem sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequaquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiantur. Unde & per

Psal-

Psalmistam dicitur: Qui facit Angelos suos spiritus. Ac si patenter dicat: Qui eos; quos semper habet spiritus; etiam cum voluerit, Angelos facit. Hi autem qui mipina nuntiant, Angeli: qui verò summa annuntiant, Archangeli vocantur. Hinc est enim quod ad Mariam virginem non quilibet Angelus, sed Gabriel Archangelus mittitur. Ad hoc quippe ministerium, summum Angelum venire dignum fuerat, qui summum omnium nuntiabat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censentur, ut signetur per vocabula, etiam in operatione quid valeant. Michael namque, Quis ut Deus? Gabriel autem, Fortitudo Dei: Raphael vero dicitur Medicus Dei.

V. Venit Michael Archangelus cum multitudi-
ne Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum: * Ut perderat eas in paradiso exultationis. **V.** Emitte Domine Spiritum sanctum tuum de caelis, spiritum sapientiae & intellectus. Ut perdat.

Lectio vi.

ET quoties mirae virtutis aliquid agitur, Michael misti perhibetur: ut ex ipso actu & nomine deus intelligi, quia nullus potest facere, quod facere

praevaleret Deus. Unde & ille antiquus hostis, qui Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In caelum conscendam, super astra caeli axaltabo solium meum, & similis ero Altissimo: dum in fine mundi in sua virtute relinquatur extremo supplicio perimendus, cum Michael Archangelo praeparatus esse perhibetur, sicut per Joannem dicitur: Factum est praedium cum Michael Archangelo. Ad Mariam quoque Gabriel mittitur, qui Dei Fortitudo nominatur. Illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. Raphael quoque interpretatur, ut diximus, Medicus Dei: quia videlicet dum Tobiae oculos quasi per officium curationis tetigit, cecitatis ejus tenebras tersit.

R. In tempore illo consistet Michael, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse coeperunt, usque ad illud. **V.** In tempore illo salvabitur populus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vitae. Et veniet. Gloria Patri. Et veniet.

In tertio Nocturno, Antiph. Angelus Archangelus Michael Dei nuntius pro animabus justis, alleluia, alleluia.

Psal-

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutarem ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium demonia: * Dominus autem caelos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: * afferete Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Dominum in atriis sancto ejus. **C**ommoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae: qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Latentur caeli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus: * gaudebunt campi, & omnia quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * & populos in veritate sua.

Antiphona. Angelus Archangelus Michael, Dei nuntius pro animabus justis, alleluia, alleluia.

Antiphona. Data sunt ei incensa multa, ut adolereet ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * latentur insulae multae.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Iluxerunt fulgura ejus orbis terrae: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiarunt caeli iustitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Audorate cum omnes Angeli ejus: * audivit, & letata est Sion.

E c

Et exultaverunt filii Judæ, * propter judicia tua Domine;

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligis Dominum, odite malum: * cursodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde letitia.

Letamini juxta in Domino: * & confratremini memoria sanctificationis ejus.

Antiphona. Dara sunt ei incensa multa, ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

Adiphona. Multa magna lia de Michael Archangelo, qui fortis in prelio fecit victoriam.

Psalmus 104.

Benedic anima mea Domino: * & omnia, que intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interituum vitam tuam: * qui coronat te in misericordia & miserationibus.

Eui replet in bonis deside-

rium tuum: * renovabitur de aqua juvenus tua.

Faciens misericordias Dominus, * iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miseratur, & misericors Dominus: * longanimis, & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem celi a terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quoniam distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, miserus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit signum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sic ut frenum dies ejus, tantquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognosceat amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * & usque

in

in æternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui servat testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in celo paravit sedem suam, * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Multa magna lia de Michael Archangelo, qui fortis in prelio fecit victoriam.

In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis putas, major est in regno celorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in cap. 18. Matthai.

Post inventum statuerem, post tributa reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio, Quis putas, major est in regno celorum? Quia viderant pro Petro & Domino idem tributum reddendum, ex aequalitate preterit arbitri sunt Petrum omnibus Apostolis esse prelatum, qui in redditione tributi Domino fuerat comparatus: ideo interrogant, quis major sit in regno celorum. Vidensque Jesus cogitationes eorum, & causas erroris intelligens, vult desiderium glorie, humilitatis contentionem sanare.

In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adoratis & timete Dominum: * Angelus enim ejus vobiscum est.

Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. **Benedictio.** Quorum festum colimus.

Lectio viij.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, & projice abs te. Necesse est quidem venire scandala: ve tamen ei est homini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vitio

suq

suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affectus, & universa propinquitas amputatur, ne per occasionem pietatis unusquisque credentium scandalis pateat. Si, inquit, ita est quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, & est utilis atque sollicitus, & acutus ad perspicendum; scandalum autem tibi facit, & propter dissonantiam motum te pertrahit in gehennam: melius est, ut & propinquitate ejus, & emolumentis carnalibus careas: ne dum vis lucrifacere cognatos & necessarios, causam habeas ruinarum.

✠ Michael Archangelus venit in adiutorium populo Dei, ✠ Stetit in auxilium pro animabus iustis. **Y.** Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit in auxilium. **Gloria Patri.** Stetit in auxilium.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei. Supra dixerat, per manum & pedem & oculum omnes propinquitates & necessitudines, quae scandalum facere poterant, amputandas: austeritatem itaque sententiae subiecto precepto temperat, dicens:

Videte ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, precipio severitatem, ut commiseri clementiam, doceam: quia Angeli eorum in caelis vident eorum faciem Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquaeque habeat ab ortu natiuitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Unde legimus in Apocalypsi Joannis: Angelo Ephesi, & reliquarum Ecclesiarum, scribae haec. Apostolus quoque precipit velari capita in Ecclesijs feminarum propter Angelos.

Te Deum laudamus. 17.

AD LAUDES.

¶ *per Horas, Antiphona.*

✠ Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua.

Palpius Dominus regnavit, cum reliquis. 18. Antiph. Dum praeliaretur Michael Archangelus cum dracōne, audita est vox dicentium: Salus Deo nostro, alleluia. **Antiphona.** Archangele Michael, constitui te principem super omnes animas suscipiendas. **Antiph.**

Antiphona. Angeli, Archangeli, Throni, & Dominationes, Principatus, & Potestates, Virgines celorum, laudate Dominum de caelis, alleluia.

Ca.

Capitulum. *Apoc. 1.*

Significavit Deus quae oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Jesu Christi, quaecumque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctorum decus Angelorum, Gentis humanae Sator & Redemptor, Caelitum nobis tribuas beatas

Scandere sedes.

Angelus pacis Michael in aedes

Caelitus nostras veniat, serrene

Auctor ut pacis lacrymosa in orum

Bella releget.

Angelus fortis Gabriel, ut hostes

Pellat antiquos, & amica caelo,

Quae triumphator statuit per orbem,

Templa revisat.

Angelus nostrae medicus salutis

Adsit e caelo Raphael, ut omnes

Sanet aegrotos, dubiosque vitae

Dirigat aetus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,

Et sacer nobis Chorus Angelorum

Semper assistat, simul & micans

Regia caeli.

Praestet hoc nobis Deitas beata

Patris, ac Nati, pariterque sancti

Spiritus, cujus resonat per omnem

Gloria mundum.

Amen.

Y. Stetit Angelus iuxta aram templi. **R.** Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictionis, Antiphona. Factum est silentium in caelo, dum draco committeret bellum: & Michael pugnavit cum eo, & fecit victoriam, alleluia.

Oratio.

Deus, qui miro ordine, Angelorum ministeria hominumque dispensas: concede propitius, ut a quibus tibi ministrantibus in caelo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniat. Per Dominum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Dum praeliaretur.

Capitulum. Significavit, ut supra.

R. brevis. Stetit Angelus,

Y. Habens thuribulum aureum in manu sua. **Juxta.**

Gloria Patri. Stetit. **Y.** Ascendit fumus aromatatum in conspectu Domini. **R.** De manu Angeli.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.

Archángeli Michael.

Capítulum. Apoc. 5. e

Audivi vocem Angelórum multórum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eórum millia millium, voce magna dicentium: Salus Deo nostro.

R. breve. Ascendit fumus aromatum. **V.** In conspectu Domini. Ascendit fumus.

V. De manu Angeli. In conspectu. **G**loria Patri. Ascendit fumus. **V.** In conspectu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Angeli, Archángeli.

Capítulum. Apoc. 12. b

Factum est prælium magnum in celo: Michael, & Angeli ejus praeliabántur cum dracone, & draco pugnábat, & angeli ejus: & non prevaluerunt, neque locus inventus est eórum amplius in celo.

R. In conspectu Angelórum, **V.** Psallam tibi Deus meus. In conspectu. **V.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo. Psallam tibi. **G**loria Patri. In conspectu. **V.** Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In secundis Vespéris, Ant.

Serit Angelus, cum reliquis

de Laudibus. 430. Psalm.

Dixit Dominus, cum reli-

quis de Dominica, & loco

ulcimi, Psalmus. Confitebor

tibi Domine in toto corde

meo: quoniam audisti.

148. Capitulum. Significavit

Deus meus. **R.** Splendor, & in primis Vespé-

ris. 419. **V.** In conspectu

Angelórum psallam tibi

Deus meus. **R.** Adorabo

ad templum sanctum tuum,

& confitebor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosissime, Michael

Archángele, esto memor nostri: hic,

& ubique semper precáre pro nobis

Filium Dei, alleluia, alleluia.

Oratio. Deus, qui miro

ordine, ut supra. 431.

Deinde fit Commemo-

ratio S. Hierónymi, ut

infra.

DIE XXX. SEPTEMB.

In festo S. Hierónimi Pres-

byteri, Confessoris &

Ecclesie Doctoris.

Duplex.

Omnia de Communi Con-

fessoris non Pontificis, lxvij.

præter ea, que hic habentur

propria.

Ad Magnificat, in utrisque

Vespéris, Ant. **G** Doctor optime,

Ecclesie sancte lumen,

beate Hierónyme, divine

legis amator, deprecáre pro

o-

nobis Filium Dei. **V.** Amavit cum Dominus, & ornavit eum. **R.** Stulam glorie induit eum.

Oratio.

Deus, qui Ecclesie tuæ in exponendis sacris Scripturis beatum Hierónymum Confessorem tuum, Doctorem maximum providere dignatus es: prætra quasumus, ut ejus suffragantibus méritis, quod ore simul & opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiões de Rito Ecclesiastici, Sapientiam omnium antiquórum, ut in Comuni Doctórum, lxviij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hierónymus, Eusebii filius, Stridone in Dalmatia Constantio Imperatore natus, Romæ adolescens est baptizatus, & in liberilibus disciplinis à Donato & aliis viris doctissimis eruditus. Tum discendi studio Galliam peragravit: ubi pios aliquos, & in divinis litteris eruditos viros coluit, multosque sacros libros sua manu descripsit. Mox se in Græci in contentis, Philosophia & eloquentia instructus, summórum Theologórum consuetudine floruit: in primis verò Græci Pari Autumnati.

gorio Nazianzeno Constantinopoli operam dedit: quo doctore se sacras litteras didicisse profectur. Tum religionis causa visit Christi Domini incunabula, totamque lustravit Palæstinam: quam peregrinationem, adhibitis Hebræorum eruditissimis, ad sacre Scripturæ intelligentiam sibi multam profuissent restatur.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductóribus traxit illum: **V.** Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Deinde secéssit in vastam Syriæ soliditudinem: ubi quodriennium in lectiõe divinorum librorum, caelestisque beatitudinis contemplatione consumpsit, assidua se abstinentia, vi lacrymarum, & corporis afflictatione discutiens. Presbyter à Paulino Episcopo Antiochie factus, Romam de controversiis quorundam Episcopórum cum Paulino & Epiphano ad Damasum Pontificem profectus, ejus Ecclesiasticis epistolis scribendis adjutor fuit. Verum cum pristinae solitudinis desiderio teneretur, in Palæstinam reversus,

T

Beth.

Bethlehem ad Christi Dómini præsepe, in monasterio, quod à Paula Romana extructum erat, caelestem quandam vite rationem instituit; & quamquam variè morbis doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda piis laboribus, & perpæta lætione ac scriptiõne superabat.

R. Amavit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorica fidei, & ornávit eum. Et ad.

Lectio vi.

Tamquam ad oraculum ex omnibus orbis terræ partibus ad ipsum divinæ Scripturæ quæstiones expiçandæ referebantur. Illum Damasus Póntifex, illum sanctus Augustinus de locis Scripturæ difficillimis sæpè consuluit, propter ejus singularem doctrinam, & linguæ non solum Latine & Græcæ, sed Hebræicæ etiam, & Chaldæicæ intelligentiam; & quod omnes penè scriptores, ejusdem Augustini testimonio, legerat. Hæreticos acerrimis scriptis exagitavit: piõrum & catholicõrum patrocinium semper suscepit. Vetus Testamèntum ex Hebræo convertit: novum jussu Damasi Græcæ fidei reddidit

magna etiam ex parte explicavit. Multa præterea Latine reddidit scripta doctorum virõrum: & ipse aliis proprii ingenii monumentis Christianam disciplinam illustravit. Qui ad summam senectutem perveniens, sanctitate & doctrina illustris, Honorio Imperatore migravit in cælum. Cujus corpus ad Bethlehem sepultum, postea Romam in Basilicam sanctæ Mariæ ad præsepe translatum est.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrèdere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. **G**lória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in esp. s. Matthæi.

Sal appellantur Apóstoli & Doctores: quia per illos universum hominum conicitur genus. Quod

si sal evanuerit, in quo salietur: Si doctor erraverit, à quo alio doctore emendabitur: Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Exemplum de agricultura sumptum est. Sal etenim sicut in cibõrum condimentum, & ad siccandas carnes necessarium est, ita alium usum non habet. Certè legimus in Scripturis, urbes quasdam ira victõrum sale seminatas, ut nullum in ipsis germen oriretur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dóminus: Ipse intercedat pro peccatis omnium populõrum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor abstinens se ab omni opere malo, & permans in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Caveant ergo doctores & Episcopi, & videant potentes potenter tormenta sustinere, nihilque esse remedium, sed majõrum ruinam ad tartarum ducere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita: neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub módio, sed super candelabrum: ut luceat omnibus, qui in domo sunt. Docet fiduciam prædicandi, ne Após-

toli abscondantur ob incertum, & sint similes lucernæ sub módio, sed tota libertate se prodant: ut quod audierunt in cubiculis, prædicent in tectis.

R. In médio Ecclesiæ aperuit os ejus, & implevit eum Dóminus spiritu sapientiæ, & intellectus. **V.** Jucunditatem & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Nolite putare, quoniam veni solvere legem, aut Prophetas: non veni solvere, sed adimplere. Sive quod de se per alios prophetata compleverit: sive quod ea, quæ antè propter infirmitatem audientium rudia & imperfecta fuerant, sua prædicatione compleverit, iram tollens, & vicem talionis excludens, & occul-tam in mente concupiscentiam dampnans. Donec transeat cælum & terra. Promittuntur nobis cæli novi, & terra nova, quæ facturus est Dóminus Deus. Si ergo rova creanda sunt, consequenter vetera transitura.

Te Deum laudamus. 17. In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impeditur dicitur Officium Defunctorum. clxxij.